

Sygn. akt I C 998/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Kamila Starosta

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Kancelarii (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.**

przeciwko **K. J.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. J. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. kwotę 3.238,81 zł (trzy tysiące dwieście trzydzieści osiem złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 marca 2017r. do dnia zapłaty.

II. oddala powództwo w pozostałej części.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.000,30 zł (jeden tysiąc trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie pkt I i III wyroku.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 998/17

UZASADNIENIE

W dniu 16 maja 2017r. powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego K. J. kwoty 3.531,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2016r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu: kosztów sądowych w kwocie 44,15 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz innych kosztów w kwocie 0,30 zł (prowizja od opłaty sądowej dokonanej zgodnie z regulaminem opłat e-pozwów).

Uzasadniając zgłoszone żądanie wskazał, iż strona pozwana w dniu 27 lutego 2016r. zawarła z (...) Sp. z o.o. (wcześniej (...) Polska Sp. z o.o) z siedzibą w W. umowę pożyczki na kwotę 2.520 zł za pośrednictwem platformy internetowej (...)pl. (...) powyższa spółka dokonała cesji wierzytelności na rzecz powoda w dniu 24 października 2016r., o czym zawiadomiono pozwanego. Niniejsza pożyczka miała zostać zwrócona do dnia 21 lutego 2017r. Z uwagi na uchybienie terminowi płatności 2 kolejnych rat, zgodnie z zawartą umową Cedent w dniu 24 października 2016r. wypowiedział

umowę pożyczki i wezwał do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie spełnił niniejszego zobowiązania.(k.2-6).

Postanowieniem z dnia 09 czerwca 2017r. (k. 7) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W piśmie z dnia 07 września 2017r. (k.11-11v) powód dokonał ograniczenia powództwa w związku z dokonaniem wpłat przez pozwanego w łącznej kwocie 410 zł. Jednocześnie wskazał, iż pozwany w dniu 01 grudnia 2016r. dokonał wpłaty 150 zł (zarachowanej na odsetki oraz należność główną), w dniu 21 czerwca 2017r. dokonał wpłaty 60 zł (zarachowanej na odsetki) oraz w dniu 27 marca 2017r. dokonał wpłaty 200 zł (zarachowanej na odsetki oraz należność główną). W związku z powyższym wniósł o zasądzenie kwoty 3.238,81 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według pierwotnej wartości przedmiotu sporu. Jednocześnie sprecyzowano, iż w związku z aktualnym brzmieniem art. 481 § 2 k.c. powód wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, pomimo doręczenia mu odpisu pozwu w dniu 29 grudnia 2017r. (per awizo – awizacja prawidłowa).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2016r. zawarła została przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. w W. umowa pożyczki za pośrednictwem platformy internetowej. W tej dacie została przelana na konto pozwanego kwota 2.520 zł. Termin płatności został ustalony na dzień 21 lutego 2017r. Zgodnie z § 4.1 tej umowy każda pożyczka udzielona przez Pożyczkodawcę jest oprocentowana według stopy zmiennej w wysokości dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 3,5 punktów procentowych t.j. dwukrotności odsetek ustawowych wskazanych w art. 359 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz.93 ze zm.)(odsetki maksymalne). Odsetki zwiększają sumę zadłużenia z tytułu pożyczki i spłacane są łącznie z kolejnymi ratami pożyczki. Nadto za udzielenie i wypłatę pożyczki naliczana jest prowizja od kwoty środków pieniężnych wypłaconych przez Pożyczkodawcę dla Pożyczkobiorcy. Natomiast zgodnie z § 6.11 umowy w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa pełne okresy płatności Pożyczkodawca wezwania Pożyczkobiorcę korespondencyjnie do zapłaty należności przeterminowanych w terminie 7 dni od otrzymania wezwania wraz z odsetkami, o których mowa powyżej pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. W przypadku gdy Pożyczkobiorca nie ureguluje zaległości w powyższym terminie, Pożyczkodawca ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 –dniowego okresu wypowiedzenia. Natomiast zgodnie z § 6.12 umowy w przypadku powstania należności przeterminowanych Pożyczkodawca zalicza spłatę raty w następującej kolejności na: a/ odsetki od najstarszej zaległej raty, b/ kapitał najstarszej raty zaległej, c/ odsetki od kolejnej raty zaległej, d/kapitał kolejnej zaległej raty, e/ opłaty dodatkowe, e/ odsetki od należności przeterminowanych. Zgodnie z § 9.1 umowy Pożyczkodawca ma prawo do cesji (przekazania) praw do wierzytelności na osoby trzecie. Pożyczkobiorca zostanie poinformowany o cesji umowy pożyczki na stronę trzecią, chyba, że zobowiązanie wynikające z umowy pożyczki ma zostać wykonane wobec Pożyczkodawcy.

Z uwagi na uchybienie terminowi płatności dwóch kolejnych rat, zgodnie z zawartą umową Pożyczkodawca wypowiedział umowę pożyczki i wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Niesporne a nadto dowód:

- umowa pożyczki nr (...) k.20--22

- kopia potwierdzenia wypłaty pożyczki k.23,

W dniu 24 października 2016r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. ((...)) a powodem ((...)) została zawarta umowa przelewu wierzytelności, która objęła m.in. wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy z dnia 27 lutego 2016r. Jako kwotę zadłużenia wskazano 3.531,83 zł.

W dniu 02 listopada 2016r. skierowano do pozwanego zawiadomienie o dokonanej cesji z wezwaniem do zapłaty na łączną kwotę 3.538,89 zł z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki.

Pozwany w dniu 01 grudnia 2016r. dokonał wpłaty 150 zł (zarachowanej na odsetki oraz należność główną), w dniu 21 czerwca 2017r. dokonał wpłaty kwoty 60 zł (zarachowanej na odsetki) oraz w dniu 27 marca 2017r. dokonał wpłaty kwoty 200 zł (zarachowanej na odsetki oraz należność główną), tym samym na łączną kwotę 410 zł. Tym samym pozostała do zapłaty kwota 3.238,81 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 marca 2017r. do dnia zapłaty.

Niesporne a nadto dowód:

- kopia umowy przelewu wierzytelności z 24.10.2016r. wraz z wyciągiem z załącznika nr 1 k.15-17
- zawiadomienie z 02.11.2016r. wraz z potwierdzeniem nadania k.18v-19,
- wezwanie do zapłaty z 2.11.2016r. k.18,
- pismo z dnia 07.09.2017r. k.11-11v.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Przelew jest umową, z mocy której wierzyciel – cedent przenosi na nabywcę – cesjonariusza wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. W wyniku cesji przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami. Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Przelew powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia (Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania – część ogólna, Warszawa 2008, s. 367; W. Czachórski, A. Brzozowski, M. Safjan, E. Skowrońska-Bocian, Zobowiązania..., s. 358; H. Ciepła (w:) Komentarz..., s. 587; L. Stecki (w:) Kodeks..., s. 504; K. Zagrobelny (w:) Kodeks..., s. 918). W wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001 r., I KKN 379/00, LEX nr 52661).

Powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego K. J. pierwotnie kwoty 3.531,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2016r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu: kosztów sądowych w kwocie 44,15 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz innych kosztów w kwocie 0,30 zł (provizja od opłaty sądowej dokonanej zgodnie z regulaminem opłat e-pozwów). Zgłaszając przedmiotowe żądanie wskazał, iż zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę przelewu wierzytelności, w wyniku której nabył powyższe roszczenie wobec pozwanego w tej wysokości (co potwierdza wyciąg z załącznika nr 1 do niniejszej umowy z dnia 24 października 2016r.). Stąd też żądanie odsetkowe objęło okres od dnia 25 października 2016r. do dnia zapłaty. Następnie w piśmie z dnia 07 września 2017r. (k.11-11v) powód dokonał ograniczenia powództwa w związku z dokonaniem wpłat przez pozwanego w łącznej kwocie 410 zł. Jednocześnie wskazał, iż pozwany w dniu 01 grudnia 2016r. dokonał wpłaty 150 zł (zarachowanej na odsetki oraz należność główną), w dniu 21 czerwca 2017r. dokonał wpłaty 60 zł (zarachowanej na odsetki) oraz w dniu 27 marca 2017r. dokonał wpłaty 200 zł (zarachowanej

na odsetki oraz należność główną). W związku z powyższym wniosł o zasądzenie kwoty 3.238,81 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według pierwotnej wartości przedmiotu sporu. Jednocześnie sprecyzowano, iż w związku z aktualnym brzmieniem art. 481 § 2 k.c. powód wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie. Tym samym doszło do faktycznego ograniczenia powództwa, ale bez oświadczenie w przedmiocie cofnięcia pozwu w tej części. Tym samym Sąd był zobowiązany w swoim rozstrzygnięciu odnieść się do całości pierwotnego żądania.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. § 2. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W okolicznościach sprawy pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie składał żadnych w sprawie wyjaśnień ustnie lub na piśmie. Tym samym zaistniały podstawy do wydania wyroku zaoczego. Sąd tym samym uwzględnił powództwo w zakresie w jakim nie zostało ono ograniczone, a w pozostałej części oddalił je albowiem powód nie złożył oświadczenie w przedmiocie częściowego cofnięcia powództwa. Jednakże Sąd popełnił oczywistą omyłkę pisarską zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 27 marca 2017r. (była to data ostatniej wpłaty dokonanej przez pozwanego) pomimo, iż powód ograniczył żądanie w tej części do zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 28 marca 2017r. W tym zakresie Sąd wydał stosowne orzeczenie w przedmiocie sprostowania niniejszego wyroku.

Reasumując Sąd uznał, że wytoczone powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, co do której nie odnosiło się ograniczenie powództwa o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Natomiast, co do pozostałej kwoty podlegało oddaleniu (pkt. II wyroku) z przyczyn wskazanych powyżej.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., stosownie do którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Orzekając w przedmiocie odsetek Sąd miał zarazem na względzie, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie – w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Wzmiankowany przepis został znowelizowany ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (art. 57 ustawy). Dlatego też w zakresie odsetek po dacie 1 stycznia 2016r. należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 481 § 2 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 100 zd.2 k.p.c. W rozpoznawanej sprawie jako strona wygrywająca proces została uznana strona powodowa albowiem ograniczenie powództwa (które skutkowało oddalenie powództwa w pozostałej części było wynikiem zapłaty przez pozwanego części należności po przedsądowym wezwaniu do zapłaty i w toku procesu). Uwzględniając powyższe Sąd w pkt III sentencji wyroku zasądził na rzecz powoda kwotę 1.000,30 zł, na którą składają się kwoty: 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w wysokości określonej na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz.1804 ze zm.), kwota 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 0,30 zł tytułem innych kosztów (prowizja od opłaty sądowej dokonanej zgodnie z regulaminem opłat e-pozwów).

Natomiast rozstrzygnięcie w pkt IV wyroku znajduje swoje uzasadnienie w regulacji zawartej w art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 998/17 upr

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 marca 2018r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda
3. przedłożyć akta z apelacją lub za 30 dni.

SSR Anita Wolska